

ת"פ 26601/03 - מדינת ישראל נגד א. פ

בית משפט השלום בראשון לציון

08 יולי 2014

ת"פ 13-03-26601 מדינת ישראל נ' (עוצר)

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
מדינת ישראל

נגד
הנאשם א. פ

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד יניב פרטוק

הנאשם וב"כ עו"ד עמי אסנפי

[פרוטוקול הושמטה]

זכור דין

הנאשם הורשע על פי הודהיתו בעובדות כתוב האישום המתוקן בעבירה של חבלה חמורה לפי סעיף 333. כתוב האישום במקומו ייחס לנואם שני עבירות, נוסף על חבלה חמורה גם היזק לרכוש בمزיד. בדיון שהתקיים לפניו ביום 25/2/2014 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון. על פי הודהתם הנואם יודה ויורשע בכתב אישום מתוקן, לאחר שיתוקן ובטרם הטיעונים לעונש יופנה הנואם לקבלת תסקير משורת המבחן. התביעה הצהירה כי אין הסדר לעניין העונש, אלא שלאחר קבלת התסקיר ישבו וישוחכו.

כפי הצהרת הצדדים כך היה, הנואם הורשע על פי הודהיתו בעבירה של גרים חבלה חמורה.

סוף של הליך הוא שעובר לדין דהיום הוגש תסקיר שירות המבחן. בשלב זה אומר כי שירות המבחן ממליץ בסופו של התסקיר למתן משקל להליך הטיופלי שעובר הנואם מזה לעללה משנה ולמאמץ בני הזוג לשיקם יחסיהם ולהטיל על הנואם עונש מאסר על תנאי עונישה הרתעתית לצד צו מבחן למשך שנה.

כאן המקום לציין ולפרט بما הורשע הנואם. הנואם הודה כי ביום 9/3/2013 סמוך לשעה 19:00 בערב, בדירה המגורים המשותפת שלו ושל בת זוגו - המטלוננט, תקף הנואם את המטלוננט בהיותו בגילוףין בכר שسطר לה בחזקה

עמוד 1

בפינה. כתוצאה מהתקיפה המתוארת לעיל, זב דם מאפה של המתлонנת ונגרמו לה המטומה סבב עין ימין, נפיחות בלתי ווניהות באף אשר נשבר בצדיו הימני. חבלות אלה הן "חבלה חמורה" כהגדרת החוק.

בטעוני הצדדים לעונש נחלקו הצדדים בגישתן העונשית.

ב"כ הتبיעה הסב תשומת הלב לחומרת מעשי האלים של הנאשם. שהרי כתוצאה מהמכה שהיכה הנאשם את המתлонנת נגרמו לה חבלות כפי המתואר בכתב האישום וכפי המוחוס לו בכתב האישום, דהיינו חבלה חמורה כהגדרה החוקית. כמו כן אסב תשומת הלב לעברו הפלילי של הנאשם לרבות ובמיוחד שבגזר הדין ביום 4/4/2005 נדון הנאשם בגין אלימות כלפי בת זוג לעונש הכלול הפעלת מאסר על תנאי לתקופה של 36 חודשים מאסר. לפי טענה זו נוסף לחומרה שיש בתקיפת בת זוג, נוסף עברו הפלילי המכובד של הנאשם. על פי תפיסה זו יש להשיט על הנאשם עונש של מאסר בפועל ועונשים נילוים.

ב"כ הנאשם ביקש להקל עם הנאשם. עיקר בקשה זו נעוץ וمبرס בהליך טיפול שיקומי ארוך שעבר הנאשם כפי המפורט בתסaurus שרות המבחן ומבקש הוא לאמץ המלצות הتفسיר, לפי שהמפורט בו ברור הוא ויש בו כדי שיקול שיקומי הנוטל את העוקץ מחומרת העונשה.

cidou, על פי תיקון 113 לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם בטרם גזר הדין. מתחם העונש ההולם כפי הנחיתת החוק בסעיף 40 ג. (א) הוא תוצאה של בחינת הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה וכן אין צורך להזכיר מילאים באשר לפגיעה בגופו של אדם אחר, לרבות ובמיוחד בגיןה של בת זוגו של הנאשם, מידת הפגיעה בערך החברתי, במקרה דין החבלות החמורות שגרם הנאשם לבת זוגו, מדיניות העונשה הנהוגה וגם כאן אין צורך להזכיר מילאים, די כי אפנה אל פסקי הדין שהגיש ב"כ הتبיעה המצביעים על מדיניות עונשה מחמירה וככל שמדובר בנסיבות הקשורות לביצוע העבירה הרי כתב האישום והודית הנאשם בו מצביעים על כך שבעת ביצוע עבירה זו ומעשים חמורים אלה היה הנאשם בגילוף.

כל שעני בוחן מתחם העונשה כפי ההנחיות שבתיקון 113 כאמור, הרי שאין ספק כי העונש לו עטרה הتبיעה דהיינו מאסר בפועל הוא סביר והולם את חמורת המעשה ואם חייב אני לנ��וב בתקופות מאסר, אומר כי מדובר בחודשי מאסר עד כדי 18 חודשים אם חייב אני לנ��וב במספרים.

אלא שבקרה שלפני מצוי אני בתחום החורג לקולא מתחם העונשה. סעיף 40 ד. לחוק העונשין שהוחק בתיקון 113 לחוק העונשין, נותן בדי בית המשפט סמכות כמו גם ההנחייה שניתן לחורג מתחם העונש הולם ככל שבערך השיקום עסקנן. לא מצאתי להרחביב הדיבור באשר לערך השיקום, הדברים ברורים וכל העוסקים בתחום המשפט, הפלילי הפרקטני יודעים עד כמה מרכיב השיקום חשוב הוא ומצוי הוא בתכילת המשפט הפלילי. שהרי מה נפרק מינה עניותת אדם המצוי בתהליך שיקומי, חיובי ורציני תוך סיכול התהילה עד כדי חמורת העונשה, האם האינטרס הציבורי איננו מצוי בשיקומו של העבריין? האם האינטרס הציבורי אומר אותנו להחזיר אדם ששוקם אל מעגל העבריינות? ובקרה זה האם האינטרס הציבורי הוא לפגוע בתא המשפטית ששוקם בעקבות הטיפול הארוך והמושך שעבר

הנאשם במסגרת ההליך הפלילי? אני סבור שהשאלות הללו שאלות רטוריות שאין צורך להסביר עליהם כיוון שההתשובה ברורה.

עינתי עין היטב בתסקירות שהוגש עובר לדין דהיום.

שירות המבחן כדרכו המבווכת ערך תסקירות מפורט, עמוק, יסודי וברור ביותר. אני סבור שאין בכלל בתסקירות כמו גם בהמלצתו כדי רבב כלשהו. שירות המבחן מציב עקרונות מסוימים שלפיהם סבור הוא שיש להקל עם הנאשם, ואלה הם: תפקידו התעסוקתי חיווי של הנאשם, מאז 2004 לא נפתחו לנאשם תיקים פליליים למעט תיק זה, נקיון הנאשם משימוש באלכוהול מזה תקופה ארוכה, התהיליך הטיפולי האינטנסיבי שעבר הנאשם, המאמצים שעשו הנאשם ביחד עם בת זוגו לשיפור תפקידו במערכת המשפחתית, מיליא שיקום הקשר הזוגי חיים, כמו כן מתארם שירות המבחן כי המתלוונת אינה חשש מפני הנאשם חיים.

בסיומו של דבר בוחנתי בשאלת האם שמא ראוי להשิต על הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות.

בני הזוג מקיימים תא משפחתי היודע מחסורכלכלי, שני בני הזוג עובדים והשתכרותם החודשית המשותפת, אין בה כדי לכוסות על הוצאותיהם החודשיות או שמא אומר כל שיש בכך הוא כדי להסייע להוצאות אלה, ככל ששאית על הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות יפגע התא המשפחתית ויתריה מזו תפגע המתלוונת עצמה. לפיכך החלטתי להמנע מכך.

אשר על כן, בשים לב לומר לעיל ולאחר מכן שוקל כל השיקולים הضرריים לעניין אני סבור שבאופן חריג במקרה זה, ניתן לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם כאמור לעיל.

אליה העונשים שאני גוזר על הנאשם:

5 חודשים מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור הנאשם עבירה שיש עימה מרכיב של אלימות כלפי גוף לרבות איוםים.

איןני משית על הנאשם עונש של קנס שמא תהא בכך פגעה במשפחה הנאשם ובמתלוונת.

אני מחייב את הנאשם להיות בפיקוח שירות המבחן במשך שנה.

על המזכירות לשלווח העתק הפרוטוקול לשירות המבחן

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום י' تموز תשע"ד, 08/07/2014 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן, סגן נשיאה

הוקולד על ידי פעתמינוAI